

SPENNINGUR TIL SÍÐSTA BRÍKTSL

Munurin á toppliðunum og botnliðunum er vörðing meiri eyðsýndur í kappingarárium, sum nú er liðugt

Fótbóltsárið 1996 er ikki liðugt enn, men vanlig landskappingin er liðug í drúgvasta kappingarárinum nakra tíð, og tí er ikki av leið at lita aftur um bak og meta um kappingarárið 1996.

Á stóðtálvuni sæst, at munurin millum botn- og oddin er rættiliga sjónskur. GÍ, KÍ, HB og B36 hava skilt seg burtur sum toppurin. At tað eru júst hesi feløgini er ikki óvæntað. Skulu vit tosa um óvæntaðar endastøður, so man 5. plássið hjá VB vera óvæntað, eins og tað var óvæntað, at B68 hevði so stórar trupulleikar, sum teir hava havt.

Tá mett verður um, hvussu kappingarárið hepnadist verður niðurstøðan treytað av, hvat mált verður eftir. Formaðurin í FSF hevur so ofta sagt, at málið má vera at spælarnir fáa møguleika at menna seg, soleiðis at teir verða betri førir fyri at røkja uppgávarnar, sum verða lagdar á teir, um tað so er í Europa Cup ella á landsliðnum. Tað er greið tala, og vit kunnu bara staðfesta, at soleiðis sum kappingin nú er skipað, so eru fyrirtreytirnar til hetta ikki optimalar. Í ár hevur GÍ vunnit einaferð 7-0 á heimavølli, og á útvølli hava teir einaferð vunnit 9-1 og einaferð 4-0. KÍ hevur vundið tveir ferðir 4-0 og einaferð 5-1 á heimavølli, og á útvølli hava teir bæði vunnit 6-0 og 4-0. HB hevur vundið 5-0 og 7-1 á heimavølli, og á útvølli hava teir vunnit 9-2. Størsti heimasigurin hjá B36 var 4-0, og á útvølli vunu teir einaferð 3-0.

Tað slepst ikki undan stórum sigrum og tapum, men úrslitini omanfyri eru ábending um, at ov ofta hevur munurin verið ov stórir, og tað mennir ikki liðini og spælarnar.

Fyri at fáa færri dystir, har munurin er ov stórir, hevur verið frammi av og á, at talið á liðum í bestu deildini skal lækkast til átta ella seks. Um tann ætlanin gerst veruleiki, so hevur tað aðrar óhepnar avleiðingar við sær, sum ábyrgdarfólkini í fótbóltinum mugu gera upp

við seg sjálvi, um tey vilja gjalda.

Størsta tapið verður, at talið á stóðum, sum verða umboðað í bestu deildini, verður lægri, enn tað er nú. Soleiðis sum endastøðan var í ár, ber væl til at ímynda sær, at tað meiri enn so kundi komið fyri, at okkurt árið verður eingin 1. deildarfótbóltur í Suðuroy, Sandoy og í Vágum, og neyvan nakrar heldur, at tað er serliga heppið. Undir øllum umstøðum er væl skiljandi, at feløg, sum kenna seg høtt av niðurflyting, um talið verður lækkað, eru ímóti tí tiltakinum.

Ein av spælarnum hjá GÍ segði í síðstu viku her í blaðnum, at føroyskur fótbóltur má gera upp við seg sjálvum, um framtíðin skal vera á oyggjaleikastøði ella um vit skulu hava tað, hann kallaði eina amatørrelitu.

Tann viðgerðin hevur ikki verið enn. FSF loddadi fyri nøkrum árum síðani dýpið, og tá var einki at fara skeivur í. Á fundinum, sum FSF plagat at hava saman við feløgnum eftir kappingarenda og undan ársaðalfundinum, var stórir meiriluti ímóti at lækka talið á liðum, sum síðani 1976 hevur verið tiggju í trimum teimum ovastu mannfólkadeildunum.

Stundin tykist vera komn at viðgæra spurningin einaferð afturat. Hvussu nógv lið skulu vera í 1. deild og í hinum deildunum, skulu lægri deildirnar skipast í fleiri bólkur, skulu næstbestu liðini hjá teimum í 1. deild hava loyvi at spæla í eina nógv slankari 2. deild, og soleiðis kundu vit hildið fram at spurt. Tað er framtíðin hjá føroyskum fótbólti, sum stendur uppá spæl. Eingin ivast í, at øll, sum eru uppi, vilja fótbóltinum væl.

Spurningurin er, hvussu hetta verður gjørt. Í viðgerðini krevst, at tað verður lurta væl og gjølla metið, aðrenn avgerðir verða tiknar meiri við høvðinum enn við hjartanum. Feløg og einstaklingar mugu vísa, at tey eru búgvin, og tað krevur bæði mót og dirvi.

NSÍ vann 2. deild og spælir í 1. deild næsta kappingarár. Mynd: Elvind Jacobsen

EINGIN IVI UM BEINLEIÐIS UPPFLYTINGINA

NSÍ staðfesti, at teir hava nógv størri breidd á sínum liði enn kappingarneytarnir úr Sundalagnum hava á sínum liði

2. deild menn:
NSÍ-EB/Str. 2-0 (1-0)

So er tað greitt, sum tað hava verið ábendingar um nógvu tey seinastu umførini í heyst: Støðgurin hjá NSÍ í næstbestu deildini varð bara eitt ár, og komandi ár skulu teir aftur spæla í 1. deild. Kanska vóru viðhaldsfólkini eitt sindur klökk, tá teirra lið tapti á Toftum næstseinasta vikuskifti. Men móti EB/Streymi sást beinanvegin, at heimaliðið var nógv betri. Tað stóð nógv uppá spæl, og tí var tað skilagott av Peturi Mohr, at hann lat onkran av yngnu monnum sita á beinkinum og setti onkran av teimum meiri royndu inn á miðvøllin.

Spælið kundi verið betri skipað, og tað kom meiri

enn so fyrri, at sendingarnar vóru í so langar og onkuntíð skeivar.

Breiddin hjá NSÍ var størri enn hjá EB/Streymi. Finnþjór Zachariassen var væl vardur av Eyðsteini Skipanes, og tað darvaði ungu monnum hjá EB/Streymi nógv.

NSÍ var um at skora beinanvegin, aðrenn mótstøðuliðið rættiliga hevði skipað seg, og Jónstein Petersen, sum var við aftur eftir at hava verið skaddur seinastu fimm vikurnar, var um at fáa langa sending við sær.

AVGERÐIN FALL
TÍÐLIGA Í SEINNA
HÁLVLEIKI

Sundalagsmennirnir lögdu nógvu orku í at verja fyri Súna Friða Johannesen, og tað hevði við sær, at hin

álopsspælarin, Óli Hansen, fekk nógv pláss. Hann hevði fleiri møguleikar at skora, og hann kundi meiri enn so havt gjørt hattrick, men í síðsta enda mundu teir vera nøgdir við tvei bæði málini, sum hann gjørdi.

Hitt fyrra kom, tá góður hálvur tími var farin. Uppspælið var í vinstru, har aftasti maður í verjuni, Kári Hansen, var farin framvið. Jónstein Petersen sendi innfyri, tað tóktist ikki vera serliga vandamikil, men mál spurdist burtur, tá Karsten Vang í málinum og Ólavur Høgthamar, aftasti verjuspælarin, tøvdu eitt sindur, og Óli Hansen setti skallan undir bóltin.

Alt varð avgjört tveir minuttir inn í seinna umfarið. Trygvi Mortensen lyfti inn í brotsteigin, eitt sindur

til høggu. Óli Hansen gjørdist púra leysur og smekkaði í nettakið úr sjei metra fjarstøðu. Mótstøðumennirnir vildu halda, at hann var rangstaddur, men tað hildu dómarnir og linjuverjarnir ikki.

Eina løtu seinna umfarið dovnadi heimaliðið nakað, og tá hevði EB/Streymi sín besta møguleika. Finnþjór Zachariassen royndi at lyfta upp um málverjan, men Meinhard Poulsen fekk sligið upp um tvørtæið. Rómin var ófjørur við Løkin í Runavík, og tað er væl skiljandi.

(jh)

ONGIN DYSTUR, BARA MÁL

Stjørna á 66-liðnum fekk comeback

2. deild menn:
Sumba-KÍ 11-0 (4-0)

Dysturin millum Sumba og KÍ, liðini úr hvør sínum enda av landinum, hevði ongan týðning. KÍ kundi ikki flyta pláss um teir vunu ella taptu, og Sumba var tryggja í 2. deild.

Tí var tað ikki so løgið, at tað endaði sum tað gjørdi. KÍ'arnir vóru lítið motiveraðir, meðan sumbingar royndu sum frægast.

Ellivu ferðir skoraðu teir hjá Óla Poulsen, og KÍ-liðið hevði allan dystin einar triggar royndir á Sumba-málið.

KÍ'arnir vóru ikki væl mannaðir, og nakað inn í seinna hálvleik fekk ein av stjørnunum á 66-liðnum hjá KÍ comeback. Venjarin hjá KÍ, Steinþjór Jacobsen, sum í nógv ár var ein av profilunum í føroyskum fótbólti, mátti seta seg sjálfvan inn, tá Aksel Johannesen noyddist út við

skaða.

Liðini bæði høvdu ikki hug at skapa nakran veruligan dyst, hann skuldi bara fáast frá hondini, men sumbingar fingur so roynt krútið, og endaðu við at vinna størsta sigurin í 2. deild í ár.

(ek)